

171.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o budowie normalnotorowych kolei: Mława—Ostrołęka, Zegrze—Wyszków i Nowojelnia—Nowogródek.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do budowy następujących normalnotorowych linii kolejowych użytku publicznego:

1) Mława—Ostrołęka, o charakterze kolei drugorzędnej, ogólnej długości około 93 km., od stacji kolejowej Mława do połączenia z linią kolejową Ostrołęka — Chorzele;

2) Zegrze — Wyszków, o charakterze kolei drugorzędnej, ogólnej długości około 40 km., od stacji kolejowej Zegrze do połączenia z linią kolejową Tłuszcz — Ostrołęka około stacji Wyszków;

3) Nowojelnia — Nowogródek, o charakterze kolei znaczenia miejscowego, ogólnej długości około 26 km., od stacji kolejowej Nowojelnia do miasta Nowogródka.

Art. 2. Terminy rozpoczęcia robót ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Koszty budowy będą pokryte bądź drogą operacyjną kredytową, opartych na specjalnych tytułach prawnych, bądź z kredytów wstawianych do preliminarza rozchodów funduszu inwestycyjnego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

172.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o przyjmowaniu przez notariuszy na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej obligacji 6% Pożyczki Narodowej na pokrycie należności z tytułu podatku od darowizn.

Na podstawie art. 7 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 września 1933 r. o wypuszczeniu pożyczki wewnętrznej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 503) oraz art. 28 i 42 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej (załącznik 1 do rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 4 maja 1923 r. — Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Obligacje 6% Pożyczki Narodowej mogą być przyjmowane przez notariuszy, mających siedzibę na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, na rachunek osoby, obowiązanej (bezpośrednio lub solidarnie z inną osobą) do uiszczenia podatku od darowizn, o ile są wystawiane na imię tejże osoby lub jeżeli ta osoba stała się właścicielem obligacji w drodze przelewu, dokonanego za zezwoleniem Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

§ 2. Obligacjami 6% Pożyczki Narodowej może być uiszczony tylko podatek państwowy. Dodatek komunalny powinien być uiszczony gotówką.

§ 3. Obligacje 6% Pożyczki Narodowej mają być złożone zasadniczo wraz ze wszystkimi kuponami, których termin płatności jeszcze nie upłynął.

§ 4. Na poczet należności zalicza się:

- wartość nominalną obligacji,
- wartość bieżącego kuponu po dzień złożenia obligacji.

Wartość nominalna obligacji, które płatnik chce złożyć łącznie z wartością bieżącego kuponu, powinna mieścić się w ramach należności podatkowej. Jeżeli suma nominalna łącznie z kuponem bieżącym przewyższa sumę należnego podatku, należy przyjąć od płatnika mniejszą sumę w obligacjach, brakującą zaś kwotę pobrać w gotówce.

Przy obliczaniu wartości bieżącego kuponu należy posilkować się następującą formułą:

$$1 \times \text{ilość sztuk oblig. licząc, że wszystkie są po } 50 \text{ zł} \times \text{il. dni.}$$

120.

Wstawia się ilość dni, które upłynęły od daty płatności ostatniego kuponu już płatnego łącznie z dniem jego płatności, nie wliczając dnia złożenia obligacji, oraz licząc każdy miesiąc pełny, który już upłynął, w ilości dni 30.

Przykład: Podatnik składa 23 sierpnia obligacje nominalnej wartości 3.200 zł; obliczenie:

$$\frac{1 \times 64 \times 52}{120} = 27 \text{ zł } 73 \text{ gr.}$$

W razie natomiast przedstawienia przez płatnika obligacji, przy których brakuje jednego lub dwóch niepłatnych kuponów, notariusz powinien obliczyć wartość tych kuponów i o tę kwotę zmniejszyć wartość nominalną obligacji, podlegającą przyjęciu na podatek.

§ 5. Obligacje, przyjęte na podatek od darowizn, notariusze odsyłają w trybie, przewidzianym w § 64 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), do kasy urzędu skarbowego, przyczem w deklaracji wzór Nr. 4, przewidzianej powyższem rozporządzeniem, suma przyjętych obligacji powinna być wykazywana osobno od sumy podatku, przyjętego w gotówce.

Ponadto należy wyszczególnić w tej deklaracji numery obligacji według poszczególnych odcinków, ilość kuponów oraz imiona i nazwiska osób, od których obligacje przyjęto.

W rubryce „Uwagi” wykazu wpływów, prowadzonego w myśl § 63 wymienionego wyżej rozporzą-

dzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., należy podawać nominalną sumę przyjętych obligacji oraz ilość kuponów, znajdujących się przy tych obligacjach.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

173.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1935 r.

o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 978), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 21 lutego 1935 r. o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 71), w punkcie I 3 b) 1 po wyrazie „Kresowy” dodaje się przecinek i wyraz „Obywatelski”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

174.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 kwietnia 1935 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego.

Na podstawie art. 2, 4, 5, 6, 11, 12, 13, 16, 27 i 28 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 170) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1) Artykuły, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 170); ustawa ta będzie oznaczana w rozporządzeniu niniejszem nazwą „ustawa o opodatkowaniu cukru skrobiowego”.

2) Paragrafy, wymienione w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

3) Skróty oznaczają:

- a) „izba skarbowa” — również Urząd Wojewódzki Śląski (Wydział Skarbowy) w Katowicach,
- b) „urząd skarbowy” — urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych,
- c) „wytwórnia” — wytwórnia cukru skrobiowego.

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy skarbowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna. Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała orzeczenie, w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

§ 3. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni cukru skrobiowego jest okres czasu od dnia 1 września jednego roku do dnia 31 sierpnia następnego roku.

Wywóz cukru skrobiowego zagranicę.

§ 4. Cukier skrobiowy wywieziony zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska wolny jest od podatku pod warunkiem zachowania przepisów następujących:

1) Przedsiębiorca wytwórni obowiązany jest zgłosić wywóz cukru skrobiowego zagranicę rejonowi kontroli skarbowej lub urzędnikowi kontroli skarbowej, pełniącemu stały nadzór nad wytwórnią, oraz wręczyć jednocześnie sporządzone według wzoru Nr. 4 świadectwo przewozowe i wtórniki tegoż.

2) Urzędnik kontroli skarbowej:

- a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego i jego wtórnika ze stanem przesyłki,
- b) nakłada — w razie dodatniego wyniku sprawdzenia — na opakowania lub środki przewozowe zamknięcia urzędowe w sposób uniemożliwiający dostęp do cukru skrobiowego bez naruszenia tych zamknięć,
- c) zaznacza na obu egzemplarzach świadectwa przewozowego ilość i rodzaj nałożonych plomb urzędowych oraz ich znaki i numery, jak również znaki i numery środków przewozowych,
- d) zwraca świadectwo przewozowe przedsiębiorcy wytwórni, a wtórniki świadectwa przesyła niezwłocznie listem poleconym do wyjściowego urzędu celnego.

3) Przedsiębiorca wytwórni — po zapisaniu wywożonego cukru skrobiowego do księgi podatku na rozchód — dołącza świadectwo przewozowe do kolejowego listu przewozowego i wysyła przesyłkę do wyjściowego urzędu celnego.

§ 5. 1) Po przybyciu przesyłki cukru skrobiowego do wyjściowego urzędu celnego, urząd ten:

- a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego dołączonego do kolejowego listu przewozowego z wtórnikiem tegoż świadectwa otrzymanym drogą pocztową,